

Foundations of Halacha 10.7 - Shemita - What's it to Us?

<p>1. <u>Parshat Mishpatim 23:10-11</u></p> <p>Six years shall you sow you land and gather in its produce, And in the Seventh, you shall leave it untended and unharvested, and the destitute of your people shall eat, and the wildlife of the field shall eat what is left of them, so shall you do your vineyard and your olive grove.</p>	<p><u>פרשת משפטים פרק כג</u></p> <p>(ו) וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע אֶת אֲרָצְךָ וְאַסַּפְתָּ אֶת תְּבוּאָתָהּ: (יא) וְהַשְּׁבִיעַת תִּשְׁמְטֶנָּה וְנִטְשָׁתָה וְאָכְלוּ אֲבִינֵי עַמְּךָ וְיִיתְרֹם תֹּאכַל חֵיט הַשָּׂדֶה כִּן תַּעֲשֶׂה לְכַרְמְךָ לְזִיתְךָ:</p>
<p>2. <u>Parshat Behar 25:1-8,11-13</u></p> <p>G-d spoke to Moses on Mount Sinai, saying: Speak to the Children of Israel and say to them: When you come into the Land that I give you, the land shall observe a Sabbath rest for G-d. For six years you may sow your field and for six years you may prune your vineyard; and you may gather in its crop. But the seventh year shall be a complete rest for the land, a Sabbath for G-d; your field you shall not sow and your vineyard you shall not prune. The aftergrowth of your harvest you shall not reap and the grapes you had set aside for yourself you shall not pick; it shall be a year of rest for the land. The Sabbath produce of the land shall be yours to eat, for you, for your slave, and for your maidservant, and for your laborer and for your resident who dwell with you. And for you animal and for the beast that is in your land shall all its crop be to eat. You shall count for yourself seven cycles of sabbatical years, seven years seven times, the years of the seven cycles of sabbatical years shall be for you forty-nine years...It shall be a Jubilee Year for you – this fiftieth year – you shall not sow, you shall not harvest its aftergrowth and you shall not pick what was set aside of it for yourself. For it is a Jubilee Year, it shall be holy to you; from the field you may eat its crop. In this Jubilee Year you shall return each man to his ancestral heritage.</p>	<p><u>פרשת בהר פרק כה</u></p> <p>(א) וַיְדַבֵּר יְקֹנֵק אֶל מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר: (ב) דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תָבֹאוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנִי נֹתֵן לָכֶם וְשָׁבַתָה הָאָרֶץ שְׁבַת לִיקוֹן: (ג) שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שְׂדֶךְ וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְמַר כַּרְמְךָ וְאַסַּפְתָּ אֶת תְּבוּאָתָהּ: (ד) וּבַשְּׁנָה הַשְּׁבִיעִית שְׁבַת שְׁבַתוֹן יִהְיֶה לְאָרֶץ שְׁבַת לִיקוֹן שְׂדֶךְ לֹא תִזְרַע וְכַרְמְךָ לֹא תִזְמַר: (ה) אֶת סְפִיחַ קִצְיֹרְךָ לֹא תִקְצֹר וְאֶת עֲנְבֵי נְזִירְךָ לֹא תִבְצֹר שְׁנַת שְׁבַתוֹן יִהְיֶה לְאָרֶץ: (ו) וְהִיְתָה שְׁבַת הָאָרֶץ לָכֶם לֹאֲכָלָהּ לָךְ וּלְעַבְדְּךָ וּלְאִמְתְּךָ וּלְשִׁכְיֹרְךָ וּלְתוֹשֵׁבְךָ הַגֵּרִים עִמָּךְ: (ז) וּלְבַהֲמֹתֶיךָ וּלְחַיָּה אֲשֶׁר בְּאֲרָצְךָ תִּהְיֶה כָּל תְּבוּאָתָהּ לְאֹכֵל: ח (ח) וְסִפַּרְתָּ לָךְ שִׁבְעַת שְׁבֹתֹת שָׁנִים שִׁבְעַת שָׁנִים שִׁבְעַת שָׁנִים וְהָיוּ לָךְ יָמֵי שִׁבְעַת שְׁבֹתֹת הַשָּׁנִים תִּשְׁעַת וְאַרְבָּעִים שָׁנָה...: (יא) יוֹבֵל הוּא שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּהְיֶה לָכֶם לֹא תִזְרְעוּ וְלֹא תִקְצְרוּ אֶת סְפִיחֶיהָ וְלֹא תִבְצְרוּ אֶת נְזִרֶיהָ: (יב) כִּי יוֹבֵל הוּא קִדְשׁ תִּהְיֶה לָכֶם מִן הַשָּׂדֶה תֹּאכְלוּ אֶת תְּבוּאָתָהּ: (יג) בְּשַׁנַּת הַיּוֹבֵל הַזֶּה תִּשְׁבוּ אִישׁ אֶל אֲחֻזָּתוֹ:</p>
<p>3. <u>Parshat Behar 25:20-21</u></p> <p>If you will say: What will we eat in the seventh year? – behold! We will not sow and not gather in our crops! I will ordain My blessing for you in the sixth year and it will yield a crop sufficient for the three year period.</p>	<p><u>פרשת בהר</u></p> <p>(כ) וְכִי תֹאמְרוּ מַה נֹּאכַל בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית הֵן לֹא נִזְרַע וְלֹא נִאֲסַף אֶת תְּבוּאָתֵנוּ: (כא) וְצוֹיְתֵי אֶת בְּרַכְתִּי לָכֶם בַּשָּׁנָה הַשְּׁשִׁית וְעָשִׂיתָ אֶת הַתְּבוּאָה לְשָׁלֹשׁ הַשָּׁנִים:</p>
<p>4. <u>Gemara Pesachim 51b</u></p> <p>It was taught in a Baraita: Rabbi Shimon says: All the aftergrowths are prohibited except the aftergrowth of cabbage, for there is nothing like it among the plants of the field. But the Sages say: All the aftergrowths are prohibited. Both of them go according to the opinion of Rabbi Akiva, for it was taught in a Baraita: "behold we will not sow and we will not gather in our crops" – Since they may not sow, from where would they gather? From here, [we may infer to the case of] aftergrowths that they are prohibited.</p>	<p><u>תלמוד בבלי מסכת פסחים דף נא עמוד ב</u></p> <p>תניא, רבי שמעון אומר: כל הספיחים אסורין, חוץ מספיחי כרוב, שאין כיוצא בהן בירק השדה. וחכמים אומרים: כל הספיחין אסורים. ותרוייהו אליבא דרבי עקיבא, דתניא: +ויקרא כה+ הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו אמר רבי עקיבא: וכי מאחר שאין זורעין - מהיכא אוספין? - מכאן לספיחין שהן אסורין.</p>

5. Rambam Hilchot Shemita V'yovel 4:1-3

א. All that the land produces in the Seventh Year, whether from the seed that fell therein before the Seventh Year, from the roots that were cut beforehand and subsequently reproduced – both are these are called “aftergrowth” - , or from grass and green that grew by themselves and do not have seed – all is permissible to eat by the law of the Torah, as it says “*The Sabbath produce of the land shall be yours to eat*”, and even a field that was tilled during the Seventh Year and grew produce, its fruits are permissible to eat. That that is said, “*The aftergrowth of your harvest you shall not reap*” means that one should not harvest in the way that he harvests every year...Rather, he should harvest little by little, beat it out and eat it.

ב. From the words of the Rabbis, [it was decreed] that all aftergrowths shall be forbidden to eat. Why did they decree [to prohibit] them? Because of transgressors: In order that one not go and plant grain, legumes and garden seedlings secretly in his field, and when they grow he will eat from the and say that they are aftergrowths, they prohibited all aftergrowths that grow during the Seventh Year.

ג. From this you learn that we may only eat from produce of the Seventh Year fruit of trees and sprouts that most people do not plant, such as rue, wild *yarbuz* and all that are similar to them. However, greens which it is the way of most people to plant them in gardens, as well as types of grain and legumes, all that grows from them is prohibited by the words [of the Rabbis] and one who gathers them , we strike him with *Makkat Mardut*.

6. Gemara Moed Katan 2b

It was taught in a Mishna: We may water a *Beit Hashalchin* field on [Chol ha]Moed and in the Seventh Year. We can understand [why such work would be permissible on Chol] HaMoed, where [the prohibition] is due to exertion, and in a situation of [potential] loss, the Rabbis permitted it. But the Seventh Year, whether according to the opinion that [watering is prohibited because it is similar to] planting, or the opinion that [it is prohibited because it is similar to] plowing, is planting or plowing permitted in the Seventh Year? Abaye said: The Mishnah refers to the Seventh year nowadays, and this follows the opinion of Rabbi, as it was taught in a Baraita: Rabbi says: “*And this is the matter of the remission [Shemita], [every creditor] shall remit.*” The Torah is discussing two remissions, the remission of land and the remission of monetary obligations. At a time when you remit land, you remit monetary obligations; at a time when you do not remit land, you do not remit monetary obligations.

מב"ם הלכות שמיטה ויובל פרק ד:א-ג

א. כל שתוציא הארץ בשנה שביעית, בין מן הזרע שנפל בה מקודם שביעית, בין מן העיקרים שנקצרו מקודם וחזרו ועשו ושניהם נקראו ספיה, בין מן העשבים והירקות שעלו מאליהן ואין להן זרע הכל מותר לאכלו מן התורה שנאמר והיתה שבת הארץ לכם לאכלה, ואפילו שדה שנטייבה בשביעית וצמחה פירותיה מותרין באכילה, וזה שנאמר את ספיה קצירך לא תקצור שלא יקצור כדרך שקוצר בכל שנה, אלא קוצר מעט מעט וחובט ואוכל.

ב. ומדברי סופרים שיהיו כל הספיחים אסורין באכילה, ולמה גזרו עליהם מפני עוברי עבירה, שלא ילך ויזרע תבואה וקטניות וזרעוני גנה בתוך שדהו בסתר, וכשיצמח יאכל מהם ויאמר ספיחים הן, לפיכך אסרו כל הספיחים הצומחים בשביעית.

ג. הא למדת שאין אוכלין מפירות שביעית אלא פירות האילנות והעשבים שאין זורעין אותם רוב האדם כגון הפיגם והירבוזין השוטים וכל כיוצא בהן, אבל הירקות שדרך רוב האדם לזרועם בגנות ומיני תבואה וקטניות כל הצומח מהן אסור מדבריהם והמלקטן מכין אותו מכת מרדות.

תלמוד בבלי מסכת מועד קטן דף ב.ב.

תנן: משקין בית השלחין במועד ובשביעית. בשלמא מועד משום טירחא הוא, ובמקום פסידא שרו רבנן. אלא שביעית, בין למאן דאמר משום זורע, ובין למאן דאמר משום חורש - זריעה וחרישה בשביעית מי שרי? - אמר אביי: בשביעית בזמן הזה, ורבי היא. דתניא, רבי אומר: +דברים ט"ו+ וזה דבר השמטה שמוט - בשתי שמיטות הכתוב מדבר, אחת שמיטת קרקע ואחת שמיטת כספים. בזמן שאתה משמט קרקע - אתה משמט כספים, ובזמן שאי אתה משמט קרקע - אי אתה משמט כספים.